

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط تاب آوری با عدم قطعیت و تحمل ناپذیری آن در پرستاران شاغل در بخش های مراقبت ویژه: یک مطالعه مقطعی

محل انتشار:

نشریه پرستاری مراقبت ویژه، دوره 15، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

عصمت شمالی نصب - Department of Critical Care Nursing, School of Nursing and Midwifery, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

مریم اسماعیلی - Department of ICU and Nursing Management, School of Nursing & Midwifery, Nursing and Midwifery Care Research Center, Tehran - University of Medical Sciences, Iran

محبوبه شالی - Department of Critical Care Nursing, School of Nursing and Midwifery, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

سامان معروفی زاده - Department of Biostatistics, School of Health, Guilan University of Medical Sciences, Guilan, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: بخش های مراقبت ویژه به دلیل حساسیت بالا به عنوان یکی از پیچیده ترین بخش های بیمارستانی در نظر گرفته می شود. از این رو، پرستاران دچار چالش هایی از قبیل عدم قطعیت می شوند که می تواند بر عملکرد پرستاری تاثیر بگذارد. لذا مطالعه حاضر با هدف بررسی ارتباط تاب آوری با عدم قطعیت و تحمل ناپذیری عدم قطعیت پرستاران شاغل در بخش های مراقبت ویژه انجام شد. روش ها: مطالعه حاضر یک مطالعه مقطعی بود. با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای نسبتی، ۲۳۷ پرستار شاغل در بخش های مراقبت های ویژه بزرگسالان در بیمارستان های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی تهران در سال ۱۴۰۱ انتخاب شدند. داده ها از طریق پرسشنامه های اطلاعات جمعیت شناختی، پرسشنامه عدم قطعیت و پرسشنامه تحمل ناپذیری عدم قطعیت جمع آوری شدند. تحلیل داده ها با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی (آزمون t مستقل، تحلیل واریانس یک طرفه و ضریب همبستگی پیرسون) انجام شد. یافته ها: میانگین نمره تاب آوری پرستاران شرکت کننده در مطالعه ۲۰/۴ با انحراف معیار ۲/۶ در سطح متوسط (۷۵ درصد) بود. همبستگی مثبت معنی داری بین نمرات تاب آوری و تحمل ناپذیری عدم قطعیت در پرستاران ($p < 0.001$) و همچنین همبستگی مثبت معنی دار اما در حد ضعیف بین نمرات تاب آوری و عدم قطعیت در پرستاران دیده شد ($r = 0.188$, $p < 0.004$). به طوری که با افزایش نمرات تاب آوری پرستاران، نمره عدم قطعیت آنها عموماً افزایش پیدا کرد. نتیجه گیری: یافته ها نشان داد که عدم قطعیت و تحمل ناپذیری آن با تاب آوری ارتباط معکوس دارد و این نشان می دهد که عدم قطعیت و تحمل ناپذیری آن مفاهیم و مولفه های پیچیده ای هستند که می توانند تحت تاثیر عوامل متعددی قرار گیرند که نیاز به مطالعه بیشتر در این حوزه را می طلبد از طرفی تاب آوری نمی تواند حلال همه مشکلات پرستاران در محیط های بالینی باشد. همان طور که یافته ها در این مطالعه نشان داد افزایش تاب آوری نتوانسته است عدم قطعیت و تحمل ناپذیری آن را کاهش دهد و این یافته می تواند آغازگر مطالعات دیگر جهت شناسایی پیش بینی کننده های عدم قطعیت و تحمل ناپذیری آن باشد.

کلمات کلیدی:

Resilience, Uncertainty, Nursing, Intensive Care Unit, تاب آوری، عدم قطعیت، پرستاری، بخش مراقبت ویژه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1732277>

